

Sendikal Tasarıların Hikâyesi

Derler ki bu kavga neden çıktı?
Derler ki kaygadan önce herkes neden uykudaydı?
Derler ki politikacıların işi ne?

YIL 1969...

Sendika ağaları bütün yalan ve dümenlerini yitirmiş, uyanan bilipçilen emekçiler karşısında üzgün kalmışlardır. Foy-

İnönü: İşçiler haklı

ları ortaya çıkmış hesap günü yaklaşmıştır! Tabandaki emekçi sorunları kavramaya başları: na çörelenen ağaların çörelenme nedenlerini öğrenmeye başlamışlardır. Bir yandan sendika ağalığı, bir yandan patronlara gebelik.. Yani sarı sendikacılık.. Sarı sendikacı patronun isteklerine göre hareket eden kimsedir. Ekonomik durumun gittikçe bozulması, sarı sendikacılığın da gelişmesine yol açmış, patronlar, «nasıl olsa sarı bir sendika ile işbirliği yaparak işçilerin ücret ve sosyal haklarını meşru yollardan gas edebiliriz» diye düşünme-

Rıza Kuas: Haklarımızı alacağız!

başlamışlardır. Öte yandan devrimci ve bilinçli sendikacılar emekçiden yana bir savaş sürdürmekte, ne pahasına olursa olsun emekçi haklarının gasına karşı çıkmaktadırlar.

«KÖTÜ DURUMDAYIZ»

Fabrika komşuluğu eden emekçilerin bir kısmı sarı sendikaların, bir kısmı da devrimci sendikaların elinde.. Devrimci sendikaların imzaladıkları toplu sözleşme ile sarı sendikaların imzaladıkları sözleşmeler işçiler tarafından karşılaştırılmakta, işçilerin nasıl satıldıkları belgelerle ortaya konulmaktadır. Bu durum devrimci sendikalar lehine bir gelişim bir hareket yaratıyor. Ve hatta Çimse-İş Başkanı Hasan Türkay, Meclis'te kendini tutamayıp a-

tırafını yapıyor, «Çok kötü ve müşkül durumdayız. Devrimci sendikalar bizlere nazaran daha mükemmel sözleşme imzalamaktadırlar. Biz patronlara has kı yapamıyor, binaenaleyh de u-

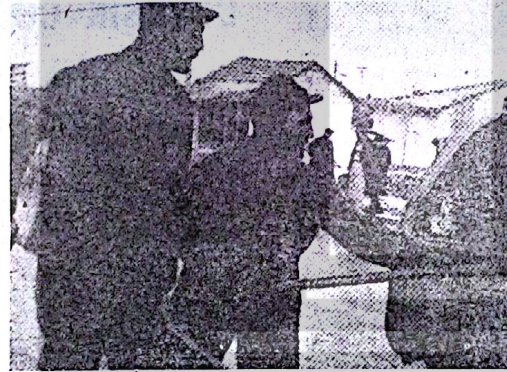

Ecevit: Hatadan dönmek var!

cuz sözleşmeler imzalamak zorunda kalıyoruz.»

HERŞEY APAÇIK VE ORTA YERDE

İtirafı yapan sendikacı AP Milletvekildir. Ötedenberi sen-

İşçilerin başında emekçiler

dika ağalarının ve sarı sendikacıların varlığı devrimci sendikacılar tarafından öne sürülmekte, böylece dev emekçiler uyanırtılmaya çalışılmaktadır. Gaze temiz dikkatle okuyanlar bilirler ki, hemen her sayısında sarı sendikacıların sözedilmemiş mekânın nasıl uyutulduğu kimi zaman belgelerle ortaya konmuştur.

Devrimci kanattan gelen suçlamalar bu kez milletvekili bir sendikacı tarafından itiraf edilip Meclis tutanaklarına geçmiş olmaktadır. Şu halde bir sarı sendikacılığın varlığı artık söz götürmemektedir.

Burhanettin Asutay

BİRAZ DAHA GERİYE DOĞRU

Evet sarı ve ağa sendikacılar perişan haldedir. Yirmi yıldır tizlik ve itina ile korunmaya çalışılan, güdümlü delegeler ve önceden satınalmış ya da münavebeye sokulmuş Genel Kurul divanları ile muhafaza edi-

Bahir Ersoy

Emir Halil Postacı

yi amında yakalamaları ve sarıbaş Türk-İş'e amında haber vermeleri üzerine paçalar sıvanmış Bekiraga bölüğüne «marş marş» çekilmiştir.

Komuta ilk uyan sendikacı AP Milletvekili Kaya Özdemir oğlu ve arkadaşları olmuş (biz bunlara işçi milletvekili sıfatını kullanmıyoruz, sendikacı milletvekili sıfatı daha uygun düş tüğündü!) ve derhal alelacele bir kanun teklifi hazırlanarak Meclise sevk edilmiştir. Ne var ki bu kanun teklifi (beyler o kadar şanslı ki) dönem sonuna gelmiş ve bu nedenle Meclis'te lafi edilmeye fırsat bulunmadan seçimlere gidilmiştir.

SEN OYNA BAŞTÜRK SEN OYNA

Seçim olmuş, Türk-İş'in pazarlığı uyarınca bir kısım sendikacılar AP den, bir kısmı da C.H.P. den Meclis'e girme olanaklarını yakalamışlardır. Meclis'e girmiş de hangi kapıdan girerse girsün... Nasıl olsa partiden önce sendika ağalığı, sarı sendikacılık var ya.. Parti ilkelere çığnenebilir! Ama Türk-İş'in ilkelere gelince asla!

OL HİKÂYE BÖYLE GELİŞMEDE

Derken... C.H.P. kapısından Meclis'e giren Genel-İş Başke-

Halil Tunç

mi Abdullah Baştürk (o günlerde olduğu gibi halen de başrolünü başkasına kaptırmamıştır) Ges-İş Başkanı Osman Soğukpınar, Harb-İş Başkanı Emir Halil Postacı

Türk-İş 3. Böge Temsilcisi Burhanettin Asutay ve Bahir Ersoy...

Tutuy Özdemiroğlu'nun önceki kanun teklifini bir iki ö-

nemazı rütüştün sonra aceleyle Meclis'e sevk ederler.. Sendika ağalığını perçinleyip sarı sendikaların Hükümet kucagina düşmeleri için biçilmiş kaftan olan bu kanun teklifleri yeni bir müsteryi bulur.. Ve Hükümet kendi tasarısı olarak kestiminde Meclis'e sunar!

Konuyu titizlikle izleyen devrimci sendikacılar eyleme geçerler. Hemen belirtelim ki, Teztil İşçileri Sendikası teklifi hazırlanırken mesele üzerine gilinmiş, gerekli yayımlarla her türlü uyarı görevini! birkak yerine getirmiştir. Bunun yanı sıra muhalif/muhafazk parti yetkilileri ile görüşülmüş, multimatlar verilmiş, faşist tehlikeye dikkat çekilmiştir. Ne var ki söz verenler bile faşist cazibeyi ye kapılmaktan kurtulamamış bildiklerini okumaya devam etmişlerdir.

DİNLE NEYDEN...

Politikacı dinlemez, aydın dinlemez, akıllısı dinlemeye meydanı faşizme mi bırakmak gerek? Ne diyordu Mustafa Kemal, «Memleketi idare edenler gaflet, dalaleet ve hatta hüsnümet içinde bulunabilirler.» Bu melekentin sahibi tek kişi ya da

Abdullah Baştürk

grup olmadığına göre, gelecek tehlike elbetteki hepimizi ilgilendirecektir. İşçisiyle köylüsüyle gençliğiyle hep birlikte bu ülkeye kastedenlere, bu ülkeye göz dikenlere karşı çıkmak değil mi görevimiz?

BU HİKÂYE NEREDE BİTER!

Derler ki, meydanı hoş bulurlar gafil avlanmaya mahkûm durlar.

Derler ki, bu memleketin sahibi siz değildiniz.

Derler ki, Atatürkçü devrimci kitleler uyumazlar...

Bilinen olaylar ve bilinen gelişmeler oldu. Bu arada kimi politikacı ustandı, Kimi 180 dereceye çark etti. Kimi de hâli ayıtı konu üzerinde ısrar etmede.. İşçisiyle, profesörüyle, gençliğiyle ve halkıyla şimdi tam birlik vardır. Sadece bu birliği sabote eden, bu birliği kişisel çıkarlarına aykırı bulan bir avuç sendika ağası, bir avuç sarı sendikacı vardır, İş bu haddeye geldiğinde.. bir avuç kişi kâkeyi istediği gibi sonuçlandırabilir mi??? Bunun cevabını zaman verecek...

YULAR

ORHAN KEMAL

Dün akşam bir arkadaşla hamama gitmiştik. Hamam ücretleri gene yükseldiği için mi ne, hamam bayağı tenhaydı.

Keseldik, yıkandık. Bu arada, birlikte götürdüğümüz portakalları ziyelim dedik. Soyduk kabuklarını, dilim dilim yedik. Yedik ya, kabuklarla çekirdekleri nereye atacağız? Görünürlerde ne bir çöp sandığı, ne de teneke. Kurnanın yanına suçu suçlu bıraktık. Suçluluğu gerek yoktu oysa. Avuç dolusu para verecektik hamamcıya. Ha mamın temizliğine bakanlar öteki kir pas, hattâ çöplerle birlikte bunları da kaldırı, bir yerlere atarlardı her halde ama hayır, kurnanın yanbaşında bırakmak hoş değil gibime gelmiş, davranışım içime sinmemişti.

Neyse, havlular geldi, бүründük. Tam çıkacaktık, arkamızda hırslı, kalın hınçlı bir ses:

— Heey... Medeniyetsizler! Durduk baktık sesin sahibine. Bir kıyıda birini keseleyen kocaman elli, kollu, ayaklı, genç irisi bir tellâk. Akşamdan beri kimbilir kaç kişiyi keselemekten imanı gevremiş olacak. Bağırıp duruyor; öfkeli sesi hamamın sıcak buğulu havasında gümbürdese bile, ne dediği anlaşılıyordu.

Ama besbelliydi bize atıp tuttuğu.

— Ne var? Ne diyorsun?

Hép o alev almış ispirto parlamasıyle:

— Ananın dini! dedi. Ne varmış, ne diyor-muşum.. portakalları zıkkımlandınız da kabuklarını ne demeye alıp götürmüyorsunuz? Eşşeginiz mi var sizin?

Kabukları kurnanın dibine bırakmış olmanın silinmemiş utancı üzerine, şu genç irisi tellâğın öfkesi, ne yalan söyleyeyim hoşuma gitmişti. Demek demokrasi halkımıza inmiş, yayılmış, inip yayılmakla kalmayıp insanların huyu oluvermişti. Demek, ezilenler, onları ezenlere karşı pervasızca kafa kaldıracak, haklarını söküp alırken pısrıklığı bir yana bırakacaklardı. Çünkü tellâk, «Veli nimet» müşterilerinin haksızlığına dikilmişti.

Hoştu, çok hoştu hem de. Milletçe adam olmanın yoluna girmiş miydik acaba. Galiba. Bir tellâk bu davranışı gös terdiğine göre, durum apaçık ortadaydı. Eskiden böyle miydi, sıkı mıydı herhangi bir tellâk, herhangi bir müşteriye bağırıp çağırısın, Parlasın? «Ananın dini!» desin? Hele hele «Portakalları zıkkımlandınız da kabuklarını ne diye götürmüyorsunuz? Eşşeginiz mi var sizin?» diye çemkirsiz? Bundan böyle demek yurttaşlarımızın en hırtı, en hımbılı bile kendilerini yönetenler başta, herkes her şeyin aykırılığı, kanuna

uymazlığı, haksızlığı karşısında dikilecek, gerekirse mitingler, sesi sessiz yürüyüşlerle haklarını koparmann yolunu arıyacaklardı?

Ünlü deyimle: Şeytan dürttü.. gerçekten böyle miydi? Yani milletçe adam olmanın yoluna girmiş miydik? Yurttaşlarımızın bilinci artmış, artan bilincin itmesiyle hiç kimseden korkup çekinmeden, öz çıkarlarına karşı olanlara dikilme olanağını sürdürüp, haklarını sökebilecekler miydi?

Kendime bir «Koca göbekli» havası vererek, hattâ ellerimi peştemaldan çıkarıp arkama koyarak, çalınla sordum:

— Senin adın ne?

— Hâla öfkeli.

— Sana ne?

Karşılık fena değildi! Demek yurttaşlarımızda en ürkekleri bile «Koca göbekli», «Kodama», «Kalontor» takımıyacak cart curta pabuç bırakılmıyacak kadar yüreklenmişlerdi?

Palavranın dozunu attıracak, avazının çıktığına bağırırım:

— Kalk ulan ayağa!

Şayet yukarıda düşündüklerim gerçekleşmiş olsaydı, adamın ya ayağa kalkmaması, ya da kalksa bile kocaman yumruklarıyla tutuşumu çıkarması gerekirdi. «Ulan!» diye bağır-mıştım, «Kalk ulan ayağa!»

Şaşılacak şey, kuzu kuzu kalktı:

Deneyimi sonuna dek sürdürmek zorundaydım. Az önceki sorumu yeniledim:

— Adın ne?

Mırıldandı:

— Yunuz.

— Yunuz mu? Ne demek o?

Yunus desene şuna, eşek!

— Beşir edemiyom da...

— Beşir.. yakıştıramıyorum de eşşoğlu eşek!

— ..?

— Nerelesin?

O, her yanından sağlık fıskıran genç irisi ufalmış ufalmış ufalmıştı:

— Suvazın köylüğünden.

— Sivas de şuna ulan, ay!

— Suvaz.

İllaki Sivas dedirtecektim:

— Si, de!

— Su, dedi.

— Ulan si desene!

İmdat ararcasına sağına, soluna baktı:

— Si dedi.

— Ha şöyle. Si-vas!

Zorla ama yakıştırdı:

— Sivas.

Üzerinde durmadım:

— Öğrenimin ne?

— Efendim?

— Öğrenimin ne?

Fena sıkışmış, bana buluştuğuna ihtimal bin pişman olmuştu. Yanlışlıkla güldü, sonra yanlışlığını idrâk ederek, ciddileşti.

— Öğrenimin ne olduğunu bilmiyor musun?

— Bilmiyom.
— Bilmiyorum, de!
— Liseyi falan da mı bitirmedin?
— Cık.
— Ortayı?
— Cık.
— İki?

İçini dertli dertli çekti. Boyununu büktü sonra. Nerdeyse ağlayacaktı. Öylesine kolu kanadı kırılmıştı ki...

— Bağışla beyim bilemedim.

İçim parçalandığı halde:

— Zâtınız.

— Şâtınız.

Fena yakalanmıştım. Daha doğrusu, fena yakalanmıştı. İçimin parçalanmasına aldırmyarak işi sürdürdüm:

— Ben sana bilemedim'i gösterim. Liseyi, ortayı, hattâ hatta ilki olsun bitireme, sonra da geç karşıma bana cart curt et!

Hep o yapma çalım, yapma hırslımla döndüm.

Ardımdan geliyor, yalvarıyordu:

— Bağışla beyim, töbe vallaha.. dilim kopaydı da demez olaydım. İtten pişmanım.. vallaha.. küçükten kusur, büyük ten af..

Ben'se «Koca göbekli» hıgimin son darbesini insafsızca vurdum:

Kalkkalarını zaptedemiyemceğini anıyan arkadaş çekip gitmişti.

— Giyinmeye gidiyorum.

Gel, beni gör!
Arkadaş hem giyiniyor, hem de gülmekten katlıyordu.

Ben de giyindim. Hattâ hiç gerekmediği halde, fakir fukaranın nedense çok ürktüğü kravatımı da bağladım. Arkadaş da bağladı. Tam çıkacağız, birden o! Önünde kavuşuk elleriyle iki kat, korku içinde, dehşetle desem kaçacak.

Çıkış kapısına kadar gittim, durdum. Birden emrettim:

— İyice yılğın, geldi.

— Ne yaptın portakal kabuklarını?

Şaşaladı:

— Attım.

— Attın mı? Nereye attın?

Korktu.

— Nereye attın ulan hıyar, cevap versene!

— Çöp sandığına.

— Portakal kabukları çöp sandığına atılır mı be?

«Nereye atılır ya? Benimle dalga mı geçiyorsun?» falan de mesî gerekirdi oysa. Demedi. Başladı yeniden sızlanmaya:

— Cahallığıma say benim, bilemedim vallaha..

— Git getir attığın yerden çabuk!

Koştı.

Arkadaş:

— Ulan, dedi, bırak fıkarayı be!

Oysa, gittiği gibi koşarak dönmüştü. Elinde portakal kabukları... Portakal kabukları ya, bütün bunların uyumsuzluğu, işin içinde iş olduğunu anlamasa bile, sezmiş görünüyordu. Buysa yetmezdi bir

«Koca göbekli» karşısındaki tutumunu değiştirmeye. Sezgisini onu yanıltabilirdi. Kravatım vardı boynumda, cart curtuma sıkıydım. Cebimden defter kalem çıkarıp hamama kocaman bir ceza yazabilirdim. Yazınca da tamamı hamamcıyla işli...

Gülüverdim.

O da güldü,

Sertleştim:

— Ne gülüyorsun?

— Sağ ol!

— Sen de sağ ol. Güllü.

Güldü.

— Peki, neciyim be?

— Zâtınız mı?

— Hayır, ben!

— Estâgfurullah.

— Niye?

— Zâtınız büyük bi mämür-sünüz...

— Ne memuru?

— Büyük bi mämür a..

— Evet?

— Çıkaramadım ne mämürü olduğunuzu.

Elimi omuzuna dostça koydum:

— Memur falan değilim..

İnanmadı. Boynumda kravat, dilimde cart curt.. Beki de memur olmadığımı söyleyerek onu sınıyordum.

— Estafurullah, dedi yeniden.

— Vallaha memur falan değilim lan!

Bu !!Lan», aramızdaki buzları eritir gibi olduysa da, gene de boynumdaki «Medeniyet yuları», az önceki cart curtum.. Başım içünden ağır getirebilirdim. En iyisi ağzımı sıkı tut-malıydı.

Güldüm değil sırtım.

Öysâ sadece güldü.

— Niye güldün?

— Heç, öyle..

— Akl başında bir insan hiç'e güler mi? Bir sebebi olmaz mı..

— Mämür değilim dediniz de..

Sonunda inandırdım memur olmadığımı. İnancı da yırekendim:

— Hiç, Yapılarda kâtiplik yapıyorum..

— Yapılarda mı?

— Nolacak? Yapılarda, fabrikalarda, mağazalarda. Nerde iş bulursam..

Gene de inceden inceye, şüpheli şüpheli gözden geçirdi beni. Memur olmadığımı bir türlü inanmak istemiyor gibiydi. Çekinerek sordu:

— O boynundaki ne ya?

— Kravat.

— Devletin mämürü değil-sen..

— Ne diye takıyorum, doğru. Adet olmuş işte.. Sen boş ver ona buna, benimle güleşebilir misin?

— Şaşı:

— Ben ha? Seni ot diye yerim be!

Sevinçle döndü, arkalarda dikilmekte olan hemşerisine heycenla:

— Mıstık lan gel, dedi. Bu da benim gibi.. boynunda ki yulara kulağasma!

Büyük romancı orhan kemal'i kaybettik

Romancı Orhan Kemal.

Eserlerinde çoğunlukla emekçinin dert ve sorunlarını usta kalemiyle işleyen, onun uyanıp bilinçlenmesine büyük katkıları bulunan değerli romancı, hikâyeci ve şair Orhan Kemal, 3 Haziran 1970 günü tedav için gittiği Sofyada vefat etmiştir. Ünlü romancının bu beklenmedik andaki ölümü tüm Türk halkı arasında üzüntüyle karşılanmıştı.

1914 yılında Ceyhan'da doğan Orhan Kemal, çileli bir hayat yaşamış yazdıkların bizzat emekçilerin, ırgatların topaksız köylülerin gerçek yaşantılarından almıştır. Herkesin uykuda, ama emekçinin sokakta olduğu sabahın saatlerinde altısında değerli romancı sokak aralarına dalar ve o mazlum yaşantıyı, gözleri yaşayarak bizzat izler, bilahere de bu acıları kâğıda dözerdi.

Arkasında sayısız dev eserler bırakan ünlü romancı gerçekten çileli bir hayat yaşamış son günlere kadar hayatını geçekondü semtlerinde geçirmişti. Yoksulluğu nedeniyle her emekçi gibi o da öğrenim zevkinin tadamamış ama birçok okumusun hocası olmak şerefine nail olmuştur. Türk işçisi edebiyatı, şüphesiz ki bu büyük ustanın ölümüyle bir boşluk içindedir.

«Baba Evi» «Avara Yolları» «Murtaza Vukufat Varı» «Hannın Çiftliği» «Vetmiş İkinci Köğüş» «Gurbet Kuşları» gibi dev eserlerin sahibi olan Orhan Kemal hayatı boyunca da politikacı ve sermayecinin dışına uğramış bir süre de Bursa cezaevinde çile doldurmuştu.

Ailesine, sevdiklerine ve tüm emekçilere başsağlığı dileriz.

Gazetemiz üç yaşında

(Baştarafı 1 nci Sayfada)

kişinin övgü sütunu olmaması, reklâm için kullanılmamasıdır. Oysa, diğer sendika gazeteleri, özellikle Türk-İş'in etrafında kümelenen sarı sendikalar emekçiden topladıkları paraların eğitim fonlarını da tam bir sorumsuzluk ve fütursuzluk içinde çarçur etmiş, eğitim faaliyeti diye çıkardıkları varakparelerinde bol bol kendi kişisel reklâmlarını yapmışlardır.

Böylesine büyük sorumsuzluğun hesabı elbette ki birgün sorulacaktır. Emekçi, herşeyden önce kendi alınlarıyla kazandığı ve sendikasına severek verdiği ödenenlerin kendi sınıfsal çıkarları uğruna kullanılmasını, kendi sesinin yayılmasını isteyecektir. Emekçinin bu en tabii isteğinin başa çöreklenmiş sendika ağalarının tahakkümü ile önlenmeye çalışılması uzun vadede olumlu sonuç veremeyecektir.

Gazetemiz, gelecek sayılarında yapacağı yayını ve eğitimel faaliyetlerle üyelerine olduğu kadar tüm emekçi sınıfına da, daha çok yararlı olmaya çalışacaktır.

Sevgi ve saygılarımızla
TEKSTİL

Üçüncü yıl

(Baştarafı 1 nci Sayfada)

yayı yaşanılır hale sokmak için açık bir mücadele verilmektedir. Bu mücadelede şu veya bu yoldan, dikta ile, antidemokratik kanunlarla, şarkvârî plânlarla durdurmaya, ya da yavaşlatmaya açık kapı kalmamıştır artık. Halka, emekçiye ya insanca yaşama koşulları sağlayacak hizmetler verilecek; ya da halk iradesini kullanarak kendisine kazık atmak isteyenleri işbaşından uzaklaştıracaktır.

Türkiye'nin gerçeklerinin ortaya koyduğu sorunları yozlaştırmak isteyen, çözüme kavuşturmayı savsaklayan kişilerle birlikte örgütler de toplum hayatından silineceklerdir. Türk-İş sendikal kesimde bunun açık örneği olmuş, şimdiden tarihe karışmıştır.

Tekstil, gazete olarak dar imkânlarına rağmen görev yapmış, emekçi kardeşlerimize aydınlık getirme çabasını göstermiştir. Bu çaba hiç kuşkusuz bundan sonra daha da güçlü olacak, başarılı sonuçlar yaratacaktır; yeterki el-ele, yeterki aynı ülkünün birliği içinde olalım.

Abdullah SERT

türk-işe bağlı bazı sendikalar

(Baştarafı 1 nci Sayfada)

Sendikalar kanununda değişiklik yapılması meselesi üzerinde çıkan münakaşalar ve olaylar malûmlarımızdır. Bu münakaşaların ve olayların genişliği, yapılan işin tekrar ve ciddiyetle gözden geçirilmesini zorunlu kılmaktadır. Esasen, münakaşalar ve olaylar bir yana, mesele üzerinde büyük hata işlenmektedir. Türk-İş üyesi bir sendika olarak ta bunu belirtmeyi bir görev biliriz.

Sayın Başkan,
Sendikalar kanunu üzerinde uygulamada görülen aksaklıkları gidermek için değişiklikler yapılabilir. Ama, bu gerekçeye sığınarak, işçilerin örgütlenme özgürlüğüne set çekilemez. İşaret etmek mecburiyetindeyiz ki, kanun değişikliğinde ileri sürülen gerekçe ile güdülen hedef birbirinden tamamıyla ayrıdır. Gerekçe olarak güçlü sendika yaratmak isteği öne sürülüyor. Güçlü sendika

kanunla değil, ciddi sendikal eylemlerle yaratılır. Kaldı ki, amaç bu değildir. Asıl amaç, politik ve ekonomik iktidarların işlerine gelmeyen sendikacılığı ortadan kaldırmaktır.

Sayın Başkan,
Anayasamızın 46. maddesi çalışanlara serbestçe sendika kurma hakkı tanımıştır. Bu husus, yüksek bilgilerinizdir. Ayrıca, üyesi olduğumuz Milletlerarası Çalışma Teşkilâtı Anayasası da: «Söz ve cemiyet kurma hürriyeti devamlı bir terakkinin elzem bir şartıdır. İrk, inanç ve cinsiyetleri ne olursa olsun, bütün insanlar, gelişmelerini serbestlik, şeref ve haysiyet, ekonomik güvenlik içinde eşit şartlarla takip hakkına sahiptirler.» demektedir.

Arz etmek isteriz ki, kanun değişikliği, bu esaslara hiç uymamaktadır. Bir de var ki, işçi sendikaları, işçi sınıfının örgütleridir. Onun için sendikaların

her türlü eylemleri işçi sınıfının yararlarına uygun düşecektir. Oysa bizde, bazı çevrelerce bunun aksi istenmektedir. Ve asıl mesele de bundan doğmaktadır.

Sayın Başkan,
Mesele üzerinde, bilim adamları, hukukçular, yazarlar, sendikacılar, uluslararası işçi temsilcileri gerekenleri etrafıca söylediler. Bütün bunları yüksek görevinizin sorumluluğu içinde izlediğinizde kanıyız. Ancak, bu yerinde uyarıların, heli hesaplarla hareket edenleri hiç etkilemediği görülmektedir. Neticede, kanunun çıkış seyri içinde, en etkin uyarıyı yapmak görevi size terettüp edebilir. Bu hususta göstereceğiniz dikkat, meseleleri kavrayan tüm işçileri sevindirecektir.

İyi günler dileği ve saygılarımızla.

Bekir Yenigün
Başkan

Sendikamızdan Haberler

Zeki triko'da sözleşme yürürlüğe girdi

İki aydanberi Zeki Triko işyeri yetkilileri ile yapılan Toplu İş Sözleşmesi görüşmeleri nihayet taraflar arasında olumlu şekilde sonuçlandırıldı.

Böylece Zeki Triko işyeri ilk defa toplu sözleşme düzenine kavuşmuş olmaktadır. Buna rağmen, diğer üçüncü dönem sözleşmeli işyerleri gibi, haklarına kavuşturulmuş, üyelerimizin

ekonomik durumlarını biraz düzeltmelerine katkıda bulunulmuştur.

Şüphesiz ki, sözleşmenin bugünkü şekli sendikamıza yürekten bağlı Zeki Triko'lu üyelerimiz sayesinde meydana gelmiştir. Üyelerimizin bağlılıklarını kutlar, sözleşmenin hayırlı olmasını dileriz.

Gökbakan'lı Emekçiler Sözleşmeye Kavuştular

Bir süredenberi görüşmeleri devam ettirilen Gökbakan Triko Fabrikası işyeri sözleşmesi, nihayet tarafların karşılıklı iyiniyet ve anlayışı sonucunda olumlu bir şekilde sona erdirildi.

Başlangıçta mücadelesi geçen sözleşme düzeni nihayet Gökbakan Triko fabrikasında da kurulmuş bulunmaktadır.

Gökbakan Triko sözleşmesi, tıpkı Zeki Triko sözleşmesi gibi bugün diğer sözleşmelerin bir kaç yıldan beri ulaştıkları aşamaya getirilmiştir.

Uygulanmasına başlanan sözleşmenin

üyelerimize hayırlı olmasını temenni ederiz.

Ender triko sözleşmesi yenileniyor

Mahmutpaşa şubemize bağlı Ender Triko işyeri sözleşmesi süresi bittiğinden sendikamızda işverenler sendikası arasında yeni dönem müzakerelerine başlanmıştır.

Müzakereler halen olumlu safhada devam etmektedir.

Atalar konfeksiyonunda sözleşme imzalandık

Mahmutpaşa Şubemiz bağlı Atalar konfeksiyon'da bundan bir süre önce başlayan toplu iş sözleşmesi müzakereleri nihayet olumlu gelişmelerden sonra sonuçlanmıştır.

İşyerinde çalışan üyelerimize önemli haklar sağlayan sözleşmenin imzalanması memnunlukla karşılanmıştır.

Pahalığın kol gezdiği ülkemizde sözleşmemizin üyelerimize ve tüm emekçilerimize hayırlı olmasını dileriz.

S.s.k. Safra köy'de bir sağlık istasyonunu kurdu

Safraköy'de çalışan bülterle emekçinin sesini Sosyal Sigortalar Kurumu'na ileten sendikamız, nihayet orada bir sağlık istasyonunun açılışını sağlamıştır.

Geçtiğimiz hafta yapılan törenle hizmete giren Sağlık İstasyonunun açılış işçiler arasında memnuniyet uyandırmıştır.

türk - iş çöküyor

(Baştarafı 1 nci Sayfada)
Zira Sendikalar Kanunu Tasarısı Komisyon'da ve Millî Meclis'i'nde Türk-İş'in isteğine göre, çıkmıştır. Referandum sözünden eser bile yoktur. İşçilerin oylarıyla toplu sözleşmesi yetkililerinin kazanılmasına savunan ilk örgüt, Tekstil İşçileri Sendikası'dır. Bu görüş Tekstil İşçileri Çalışma Raporunda yer aldığı gibi, son olaylardan çok onay hazırlayıp milletvekili ve bülterlere gönderdiği kâğıtlarında da referandumun kullanılmasını istediği, Türkiye'nin benimsenmedikçe, Türkiye'nin Anayasamıza uygun özgür bir sendikacılığın olamayacağı belirtilmiştir. Aynı görüş DISK tarafından da savunulmuştur. Ne var ki, Türk-İş'in genel sekreteri açık oturumda «referandum» sözünü her zaman olduğu gibi denişişçi vesilesi yapmaktan ibaretiler bir eylem gösterememiştir.

Yapılmayan yürüyüşler :
Gazetelerden öğrendiğimize göre Türk-İş eylemsiz koalisyon derasyon olduğunun örneğini vermiştir. Türk-İş'in son taktiklerinden biri yapmayıcağı miting ve açık hava toplantıları için izin alması ve başkaları tarafından yapılacak miting ve toplantıların güzergâhını böylece hıleyle dolu tutmasıdır. Türk-İş'in bu davranışı da göktüğünün açık örneğini vermektedir.

Yabancılar da el attı :
Türk-İş'in kanun zorunlu ayakta durmak ve kendi derneğinde örgüt yaşatmamak için kurduğu plânları, bağlı olduğu milletlerarası teşkilâtlar da kinadılar ve kanun zorunlu sendikacılık yapılamayacağını bildirdiler. Türk-İş'i kinayan örgütler arasında Amerikan Birleşik Otomobilciler Sendikası ile Türk-İş'in yedi yıldır üyesi bulunduğu Uluslararası Gıda Sanayii İşçileri Federasyonu bulunmaktadır.

Disk'in yayınladığı bültenlerle de, Alman, İngiliz ve Amerikan Sendikaları'nın hazırlanan tasarıların antidemokratik olduğunu belirttikleri ve Türk-İş'in kinandığı ifade edilmiştir.

TEKSTİL

Onbeş günlük Gazete
TEKSTİL İŞÇİLERİ
SENDİKASI ADINA
İMTİYAZ SAHİBİ :
R I Z A G Ü V E N
SORUMLU YAZI İŞLERİ
MÜDÜRÜ :
ABDULLAH SERT

Yönetim yeri: Babıâli Cad.
Sihhiye Apt. Kat. 3. D. 8
Cağaloğlu

Telefon : 26 85 90

Dizgi: Baskı :
Yeni Hürriyet Matbaası
İSTANBUL